

การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7
THE DEVELOPMENT OF STUDENTS ASSISTANCE AND CARING SYSTEM
IN ANUBAN CHUMPUANG VITTHAYA SCHOOL UNDER THE NAKHONRATCHASIMA
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 7

ยุภาพิน ทินหาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการครูผู้สอน จำนวน 32 คน คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 9 คน ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต จำนวน 250 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ที่สร้างขึ้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นรูปแบบที่มีคุณภาพ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และนำไปใช้ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับครูที่ปรึกษา และดำเนินการตามคู่มือรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา และจัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ผลปรากฏว่าหลังการใช้รูปแบบระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้สอดคล้องกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ที่สุด จากการประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยประยุกต์แนวคิดของคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานของการประเมินทาง การศึกษา (Joint Committee on Standard for Education Evaluation) จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy) ด้าน การใช้ประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านความเหมาะสม (Propriety) โดยเก็บข้อมูลจาก ครู และคณะกรรมการ สถานศึกษารวม 41 คน ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

Abstract

This research aimed to develop students assistance and caring system in Anuban Chumpuang Vitthaya School under the Nakhonratchasima Educational Service Area Office 7. A sample group of 32 teachers who teaching in Anuban Chumpuang Vitthaya, sample group of 9 school committees and a sample group of 250 guardians. Use for this study. These sample groups are selected by the simple random method. The study uses a questionnaire and an evaluation form. The data user analyzed by using percentage, mean and standard deviation (S.D.).

The research findings were as follows:

The student assistance and caring system which created by the educational experts is a qualitatively system by the comment of 5 experts. This system began applying in the second semester of 2010 by giving the body of knowledge and understanding to the teacher advisor and following up the guideline of system. During operating the systems there have activities for problem solving and another continuing promote activities. After applying this system student were able to decrease undesirable of their behaviors and reached a target level (50%) and follow results through the comment from students, teachers, guardians and the school committees who have comment with student's undesirable behavior in the lowest level. Adapted concepts from the Joint Committee on Standard for Education Evaluation is being used for evaluate the student assistance and caring system. Four main elements are concerned in this concept, accuracy, utility, feasibility and propriety. The sample data are collected from 32 teachers and 9 school committees. The final result is in satisfying level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (มาตรา 6) ได้กำหนดหลักการและความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวทางการจัดการศึกษา (มาตรา 22) ยังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดที่ต่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2542: 17)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนทุกคนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี เป็นคนดี มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีค่านิยมอันพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ประกอบอาชีพที่มี นวัตกรรม รับผิดชอบต่อสังคม (สำนักนายกรัฐมนตรี 2540: 22)

นอกจากนี้แผนหลักของโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน กำหนดให้โรงเรียนทุกโรงเรียนพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้มแข็ง ลดความเสี่ยง ขจัดภัยอุปสรรคที่ก่อกำเนิดให้นักเรียน ตลอดจนช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้มีความสามารถพิเศษ โดยการจัดการที่เหมาะสมดูแลช่วยเหลือนักเรียน อัตราส่วน ครู:นักเรียน เท่ากับ 1:25 พัฒนาคูณและแนวให้แก่นักจิตวิทยาของโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือปัญหาที่ซับซ้อน จัดกิจกรรมโฮมรูม ครูที่ปรึกษาปรึกษาเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จัดระบบการรวบรวมข้อมูลนักเรียน การวิเคราะห์วินิจฉัยการจำแนก คัดกรอง การกำหนดมาตรการ วิธีการป้องกันช่วยเหลือ ส่งเสริมตามลักษณะพฤติกรรม จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และแนวทางการปฏิบัติต่อนักเรียนที่เสริมสร้างควมไว้วางใจ ความอบอุ่น ปลอดภัย จัดกิจกรรม ที่เสริมสร้างสัมพันธภาพและความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ในลักษณะศิษย์-ครู-ผู้ปกครอง และการเยี่ยมบ้านนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2546: 25) โรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา เป็นโรงเรียนต้นแบบตามโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียน จำนวน 74 คน ระยะทางจากบ้านของนักเรียนกับโรงเรียนเฉลี่ย 7 กิโลเมตร การเดินทางไปและกลับของนักเรียนใช้จักรยาน จักรยานยนต์ การเดิน และส่วนหนึ่งจะต้องจ้างเหมารถยนต์รับจ้างโดยแต่ละคันจะมีนักเรียนในหมู่บ้านเดียวกันหรืออาจจะมีการเรียกลายหมู่บ้านรวมกัน ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป รายได้ไม่แน่นอน และนักเรียนจำนวนมากที่บิดามารดาแยกกันอยู่ นักเรียนจะอยู่กับบิดาหรือมารดา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่บิดาหรือมารดาไปทำงานต่างจังหวัด บังคับให้นักเรียนอยู่กับญาติหรืออยู่ตามลำพังและจากการศึกษาวิเคราะห์สถานภาพของโรงเรียนในปีการศึกษา 2551 พบว่า มีนักเรียนหญิงที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เนื่องจากประพฤติดิตด้านผู้สาวในระดับที่โรงเรียนไม่สามารถช่วยเหลือได้ จำนวน 2 คน นักเรียนที่ต้องย้ายที่เรียนเนื่องจากประพฤติดิตด้านผู้สาวจนเป็นที่รับรู้ของชุมชน จำนวน 3 คน นักเรียนชาย มีการทะเลาะวิวาท จำนวน 16 คน ขาดเรียนเฉลี่ยวันละ 5 คน นักเรียนที่มาโรงเรียนแล้วไม่เข้าห้องเรียนในบางชั่วโมงเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 คน นักเรียนที่มาโรงเรียน แต่ไม่เข้าโรงเรียนเฉลี่ยเดือนละ 3 คน นักเรียนที่มาโรงเรียนสายเฉลี่ยวันละ 35 คน นักเรียนที่สูบบุหรี่ จำนวน 7 คน นักเรียนที่นำสิ่งของมาขายแฟร์ในโรงเรียน จำนวน 5 คน ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 2.01 นอกจากนี้นักเรียนยังขาดระเบียบวินัยในตนเองมาก เช่น การทิ้งขยะไม่ถูกที่ ไม่ทำความสะอาดห้องเรียน แต่งกายไม่ถูกระเบียบ ไม่รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือกฎระเบียบของโรงเรียนการพูดไม่สุภาพ การไม่ทำความเคารพ การไม่ตรงต่อเวลา เป็นต้น นอกจากนี้ครูไม่เข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนทำให้การคัดกรองนักเรียนไม่ถูกต้อง ทำให้ตำรับ ้องกันและแก้ไขปัญหามันทันเวลาซึ่งสภาพเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียนโดยตรง

ผู้วิจัยในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความสนใจและต้องการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา โดยมุ่งหวังให้มีความดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันมิให้เกิดปัญหาขึ้นโดยเฉพาะติดกลุ่มเสี่ยงและสามารถแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนในเบื้องต้นด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดอันจะส่งผลโดยตรงต่อนักเรียน ชุมชน และประเทศชาติสืบไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา คือ ผู้บริหารโรงเรียนข้าราชการครู นักเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. ข้าราชการครูของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา จังหวัดนครราชสีมาที่ปฏิบัติราชการอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน
2. นักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 300 คน
3. ผู้ปกครองของนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ที่เป็นแหล่งข้อมูล จำนวน 250 คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบประเมิน จำนวน แบบ ได้แก่

1. แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนหลังจากใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. แบบประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2552

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ประชุมสัมมนา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานเครือข่ายผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ระดับ 9 จำนวน 5 คน
2. คณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยการจัดประชุมพร้อมทั้งชี้แจงรูปแบบและคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลืออันที่จริงของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา และจัด ติว ออกสตาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข ปัญหา และการส่งต่อแล้วจึงประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 2.1.1

3. คณะกรรมการดำเนินการ ปฏิบัติตามขั้นตอน แนวทาง รายละเอียดในรูปแบบฯ และคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ใน 5 ด้าน ได้แก่

- 3.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.2 การคัดกรองนักเรียน โดยจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญา
- 3.3 การส่งเสริมนักเรียน
- 3.4 การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน
- 3.5 การส่งต่อนักเรียน

โดยครูที่ปรึกษาทุกคนบันทึกการปฏิบัติทุกขั้นตอน

4. นิเทศ กำกับ ติดตาม ทุกกิจกรรมของแต่ละด้านโดยคณะกรรมการ ดังนี้
คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) นิเทศครูที่ปรึกษาประจำกลุ่มก่อนการประชุมผู้ปกครองนักเรียน เพื่อแนะนำ ชักชวน ความเข้าใจ ในวัตถุประสงค์ของการประชุม และนิเทศรายงานการประชุมของครูที่ปรึกษาประจำกลุ่มพร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุม เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงาน

คณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นิเทศ ติดตาม การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม จากการตรวจบันทึกข้อมูล

หัวหน้าหัวหน้าระดับชั้น นิเทศการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม

คณะกรรมการที่ได้รับคำสั่ง แต่งตั้ง นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน

รองผู้อำนวยการโรงเรียนนิเทศการเรียนการสอนของครูประจำวิชา

คณะกรรมการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นิเทศการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม

คณะกรรมการที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง ศึกษากำกับ ติดตาม การจัดกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียน กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี กิจกรรมโฮมรูม และกิจกรรมอื่นๆ ที่จัดให้นักเรียน

คณะกรรมการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รับการส่งต่อนักเรียนจากครูที่ปรึกษาเพื่อตัดคะแนนหรือเพิ่มคะแนน พร้อมทั้งบันทึกพฤติกรรมนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบ

5. ประเมินเพื่อทบทวน

คณะกรรมการอำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคณะกรรมการประเมินการดำเนินงานของครูในแต่ละระดับ

คณะกรรมการอำนวยการจัดประชุมชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจ และข้อตกลงร่วมกันในการประเมินการดำเนินงานของครูในแต่ละระดับ

ดำเนินการประเมินแต่ละระดับ โดยผู้ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประเมิน

นำผลการประเมินมาปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน

คณะกรรมการประเมินการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการดำเนินงานของครูในแต่ละระดับ เมื่อจบภาคเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา ฉบับนักเรียนเป็นผู้ประเมิน ฉบับครูที่ปรึกษาเป็นผู้ประเมิน ฉบับผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน และฉบับคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ประเมิน

6. ประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2552

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปSPSS โดยดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลของครูที่ปรึกษาจากการประเมิน 3 ด้าน คือ

ด้านความรู้ ความเข้าใจ

ด้านความสามารถ

ด้านความคิดเห็น ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามภาคตัวอย่างแบบสำรวจการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนหลังจากใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา เป็นเวลา 4 เดือน โดยสอบถาม ความคิดเห็นจากนักเรียน ครูผู้ปกครองนักเรียน ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา

3. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากร โรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยาต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา หลังการดำเนินงานตามรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา

4. การประเมินรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยาโดยประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการสำรวจสภาพปัจจุบัน ญุหาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จากการสรุปผล การวิเคราะห์เนื้อหาจากการประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษา และประธานเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนแต่ละระดับชั้น ก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2552 ร่วมกันอภิปราย ญุหาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปีการศึกษา 2551 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของปีการศึกษา 2551และบันทึกงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2552 ถึง วันที่ 16 กรกฎาคม 2552 สรุปปัญหาได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านผู้ปกครอง และด้านครู ดังนี้

1.1 ด้านนักเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๑๐๐ คน พบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 9 พฤติกรรม คือ

1.1.1 การมาโรงเรียนมาโรงเรียนสายเฉลี่ย วันละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

1.1.2 นักเรียนขาดเรียนเฉลี่ย วันละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

1.1.3 นักเรียนหนีเรียนในบางชั่วโมง เฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67

- 1.1.4 การหนีโรงเรียนไปมั่วสุมในสถานที่ต่างๆ เฉลี่ยเดือนละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67
- 1.1.5 นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมซู้สาว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67
- 1.1.6 นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมซู้สาว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 1.1.7 นักเรียนสูบบุหรี่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67
- 1.1.8 นักเรียนที่ก่อการทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40
- 1.1.9 นักเรียนที่นำสื่อลามกมาเผยแพร่ในโรงเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00
- 1.2 ด้านผู้ปกครอง พบสาเหตุและปัญหาที่ทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่มีประสิทธิภาพ 7 ข้อ คือ
  - 1.2.1 ผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย
  - 1.2.2 ครอบครัวแตกแยกนักเรียนต้องอยู่ในความปกครองของญาติ
  - 1.2.3 ผู้ปกครองมีรายได้น้อย
  - 1.2.4 ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง
  - 1.2.5 ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม
  - 1.2.6 ผู้ปกครองหลายรายสูบบุหรี่
  - 1.2.7 มีผู้ปกครองนักเรียนหลายรายดื่มสุราเป็นประจำ
- 1.3 ด้านครู พบสาเหตุและปัญหาที่ทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่มีประสิทธิภาพ 5 ข้อ คือ
  - 1.3.1 ครูไม่เข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 67.39
  - 1.3.2 ขาดข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ร้อยละ 45.65
  - 1.3.3 ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนไม่ครบทุกคน ร้อยละ 73.91
  - 1.3.4 การคัดกรองนักเรียนไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนและรวบรวมข้อมูลนักเรียนไม่ครบทุก

ด้าน ร้อยละ 45.65

- 1.3.5 ครูที่ปรึกษาไม่จัดกิจกรรมส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ร้อยละ 3

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของครูที่ปรึกษาจากการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความสามารถ และด้านความคิดเห็น ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามจากตัวอย่างแบบสำรวจการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการสำรวจความคิดเห็นได้ คือ

- 2.1.1 ความรู้ ความเข้าใจของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.51$
- 2.1.2 ความสามารถของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.21$
- 2.1.3 ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.41$

2.2 แสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนจากบันทึกงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตั้งแต่วันที่ พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ถึง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 เทียบกับเกณฑ์ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนที่ได้ คือ

- 2.2.1 การมาโรงเรียนสายเฉลี่ยต่อวัน ก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 2.2.2 นักเรียนขาดเรียนเฉลี่ยต่อวัน ก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 2.2.3 นักเรียนหนีเรียนในบางชั่วโมง เฉลี่ยต่อสัปดาห์ ก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
- 2.2.4 การหนีโรงเรียนไปมั่วสุมในสถานที่ต่างๆ เฉลี่ยต่อเดือน ก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
- 2.2.5 นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมซู้สาว ก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
- 2.2.6 นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมซู้สาวก่อนใช้รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33 หลังใช้รูปแบบระบบ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเกี่ยวกับความถูกต้อง ครอบคลุมของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.97$

ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับความถูกต้อง ครอบคลุมของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.00$

7. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ (Utility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา โดยสอบถามความคิดเห็นจาก ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ผลความคิดเห็น คือ

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเกี่ยวกับประโยชน์ (Utility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.96$

ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับประโยชน์ (Utility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.04$

8. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ (Feasibility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา โดยสอบถามความคิดเห็นจากครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ผลความคิดเห็น คือ

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเป็นไปได้ (Feasibility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.86$

ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ (Feasibility) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็น ในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.93$

9. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความเหมาะสม (Propriety) ของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา โดยสอบถามความคิดเห็นจากครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ผลความคิดเห็น คือ

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับด้านความเหมาะสม (Propriety) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.83$

ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา ความคิดเห็น เกี่ยวกับด้านความ เหมาะสม (Propriety) ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 3.89$

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ปรากฏว่าประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. รูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สร้างขึ้นสร้างโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และคู่มือการใช้รูปแบบเป็นคู่มือที่ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในด้านองค์ประกอบที่ ทั่วไปและในด้านเนื้อหาทุกองค์ประกอบ (ดังแสดงในตารางและตาราง 8)

2. การนำรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคู่มือไปใช้ ก่อนใช้ได้มีการประชุม อบรม เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับครูทุกคน และมีการทดสอบความรู้เบื้องต้น หลังการอบรม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ในการอบรม วิทยากรได้มีการประยุกต์ใช้การเรียผู้แบบ มีส่วนร่วม ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และความคิดเห็น ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งการพัฒนาครูตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ จันทรานี สงวนนาม (2544: 2)ได้สรุปว่าการพัฒนาคนจะต้องมีกระบวนการในการพัฒนา ซึ่งกระบวนการนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และในการปฏิบัติงาน คณะกรรมการที่นำใช้การสอนแนะนำระหว่างปฏิบัติกร ร่วมกันนี้เทศติดตาม ทำให้ผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนประสบความสำเร็จ และนักเรียนกลุ่มปกติก็ได้รับการส่งเสริมไปพร้อมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพนิมิตร บางแสง (2546) ได้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ พัฒนาครูเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม พบว่า ครูปฏิบัติการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ประสบความสำเร็จ

3. การเป็นครูที่ปรึกษาประจำกลุ่มด้วยการเลือกของครู มีผลให้ทีมทำในแต่ละระดับชั้น เป็นทีมที่มีความคุ้นเคยกัน สัมพันธภาพในทีมงานดี มีการประชุมกันบ่อยครั้งทั้งเป็นทางการและ ไม่เป็นทางการ

4. การกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนตามแนวคิดการสร้างทีมงานของวู้ดค็อก (Woodcock, 1989: 75-116) ทำให้สมาชิกในทีมแต่ละคนมีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ มีการจัดตั้ง อย่างเป็นทางการ แสดงให้คนที่ ทั่วไปได้รับรู้ว่าใครต้องรายงานใคร ใครทำหน้าที่อะไร เพื่อกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในทีมที่แสดงออกให้ชัดเจนเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ เช่น ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าระดับชั้น หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องแสดงพฤติกรรมของผู้นำ

5. มีการติดต่อสื่อสารที่ดี (Good communication) ระหว่างผู้บริหาร คณะกรรมการที่มำกับครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างเปิดเผย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อความหรือแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน เช่น การแก้ไข ญหาในเรื่องพฤติกรรมของนักเรียน

6. การกำกับ ติดตาม ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการปฏิบัติงาน ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกกิจกรรม ทุกครั้ง และการรายงานผลผู้บริหารเพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ กฤษฎา สีจันทร์อด (2546: 187) ที่แนะนำว่าการกำกับติดตามนิเทศ การปฏิบัติงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรทำอย่างต่อเนื่อง มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การจัดกิจกรรมส่งเสริม บำรุงกันและแก้ไข ญหาที่กระทำทันทีได้อย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษามีการติดตาม สังเกต ประสานผู้ปกครองเพื่อร่วมกัน บำรุงกันแก้ไข ญหาที่ใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาที่มีขั้นตอน ทำให้การแก้ไข ญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ บรรลุเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะไปและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน อนุบาลชุมพวงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 มีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งควรพัฒนาใช้กับรูปแบบอื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยการใช้การทำงานแบบมีส่วนร่วมกับงานระบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบกลุ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับกลุ่มอาชีพอื่น เช่น หมอ พยาบาล รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในหัวข้ออื่น เช่น ทักษะคติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อหน่วยงานและการปฏิบัติงานก่อนการเกษียณอายุราชการ
3. ควรศึกษาในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน การสนับสนุนจากหน่วยงานในการเตรียมตัวเกษียณอายุ หรือด้านอื่นๆเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่หลากหลายและได้ข้อมูลที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น
4. ควรแยกด้านต่างๆ ให้ชัดเจน เช่น ด้านสุขภาพกายและสุขภาพใจ แยกเป็นด้านร่างกายและด้านจิตใจ หรือด้านสังคม แยกเป็น ด้านกิจกรรมและงานอดิเรก และการมีส่วนร่วมในสังคม เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2546). คู่มือครูประจำชั้น และครูที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา. (2544). เอกสารคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรุงเทพฯ: หน่วยงานพิเศษ.

กรมสุขภาพจิต. (2544ก). คู่มือครูที่ปรึกษาในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรุงเทพฯ: บริษัทยูเรเนียมเมจกรุ๊ป จำกัด.

กรมสุขภาพจิต. (2544ข). คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สำหรับครูกรุงเทพมหานคร: บริษัทยูเรเนียมเมจกรุ๊ป จำกัด.

กิตติมา ปรีดีติลล (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์

เกษม สหายวิทย. (2543). ระเบียบวิธีวิจัย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก: โรงพิมพ์นิวส์เนตร.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). ราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

จันทร์พร หอมจันทร์ และคณะ. (2546). การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของข้าราชการครู ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร ปีการศึกษา 2545. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ฉลาด จันทรสมบัติ และ ภักดิ์ ชันธิชัย. (2545)รายงานการวิจัยเรื่องกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ
อุตสาหกรรมการศึกษา: กลุ่มประชาคมผลิตภัณฑ์แปรรูปจากหมอนบ้านน้ำเกลี้ยงเวียงชัย ตำบลนาข่า อำเภอน้ำปาด จังหวัด
มหาสารคาม. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- ชาวลิต จินดารัตน์. (2551). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง
เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูเดช หาญทองชวง; และคณะ. (2546). ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูในโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลกพิษณุโลก: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดำรง ประเสริฐกุล. (2542). การบริหารกิจการนักเรียน. คณะครุศาสตร์. ฉะเชิงเทรา: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทักษิณทักษิมา (2547). การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์จังหวัดกาฬสินธุ์สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เทียมจันทร์พานิชย์ผลินไชย. (2543). ระเบียบวิธีวิจัย พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. เอกสาร
ประกอบการเรียน.
- บุหงา วชิระศักดิ์ มงคล. (2545)เอกสารประกอบคำสอนวิชาทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประวิต เอราวรรณ. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ไพบุลย์ ดลเฉลิมยุทธพา. (2548). การพัฒนาบทบาทครูและผู้บริหารในการส่งเสริมการช่วยเหลือนักเรียนที่มีพัฒนาการช้า
โรงเรียนหนองพอกวิทยายน โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพรินทร์ โฉมพุดดี. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนน้ำสวยวิทยาอำเภอสระใครจังหวัด
หนองคาย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนพร พลลาภ. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมุกดาหาร อำเภอมือมุกดาหาร จังหวัด
มุกดาหาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิวัฒน์วงศ์เสียงดัง. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกุดดินจี่พิทยาคม จังหวัดหนองบัวลำภู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองบัวลำภู เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วุฒินันต์ คมขุนทด. (2548). การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวโรงเรียนบ้านผาแก้วอำเภอมืองอุบลราชธานีสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาภรณ์ จันทวานิช. (2545). วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ พลระวงศ์. (2549). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
เมยวดีพิทยาคม อำเภอมะยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนกรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- อรัญญา สุราลีโนบล. (2544). “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ วารสารวิชาการ. 4(6): 66-69; กรกฎาคม.
- อาทิสฐยา วรนิติย์. (2549). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านแฮด
กิ่งอำเภอบ้านแฮด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อุทิศ ตาปราบ. (2548). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองโจด อำเภอนโพนสูง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ: กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Brooks, Robin Justina. (2002). **The Effects of Racial / ethnic Identity, Parenting Practices and Impulse Control on Drug Use
Problem Behaviors, Self-concept, and Depression in African–American Adolescents.** Dissertation Abstracts International.
September,
63 (03): 1555-B.
- Dickson, Dennis Adam. (2003). **Internet Counseling Webpage for Westview Secondary School.** Masters Abstracts
International. April. 41 (02): 359.

- Panici, Ramona Marie. (2002). **Ego Development, Personal and Educational Experience, And Multicultural Counseling Competence Among Counseling Students.** Dissertation Abstracts International. March. 62 (09): 2981-A.
- Tatchell, Thomas W. (2001). **Substance Abuse Prevention in Sixth Grade: The Effect of A Prevention Program on Adolescents' Risk and Protective Factors.** Dissertation Abstracts International. August. 62 (2): 819-B.,
- Teed, Carla Marie. (2002). **Meeting Students Social and Emotional Need: Elementary Teachers' Perceptions of Counseling in the Classroom.** Dissertation Abstracts International. November. 63(05); 1715-A.
- Vera, Castellano; & George Davy. (2002). **Perspectives on the Teaching of Core Counseling Courses: A Grounded Theory Inquiry.** Dissertation Abstracts International. October 63 (04): 1268-A.